

tilført en Formue eller Indkomst i Kraft af et Jernbaneanlæg. Det er det, der berettiger til, at man kan stille sig, som man vil, overfor Grundværdistigningen. Men dette har ingen som helst Forbindelse med det, her er Tale om.

Slengerik: Jeg skal ogsaa gerne gøre mig Ulejlighed for, at vi kunne blive færdige endnu i dette Møde. Der er dog nogle Bemærkninger, som jeg gerne vilde gøre, og lad mig først sige, at de forskellige Modstandere af Forslaget og det Standpunkt, som jeg har tilladt mig at staa paa, have haft meget travlt med at skelne mellem Teori og Praksis. Det er noget, jeg har hørt før, ogsaa ved Behandlingen af denne Sag. De have stadig søgt at stille frem Teori som noget, der var daarligt, og Praksis som noget, der var godt, og de have stadig sørget for at fordele Rollerne paa en saadan Maade — det fremgaar af deres Udtalelser —, at det, de selv vilde, det var Praksis, men det, deres Modstandere vilde, det var Teori, og saa mene de, at de samtidig dermed have faaet slaaet deres Modstanderes Standpunkt fuldstændig til Jorden. Det er nu ikke ganske rigtigt; saadan gaar det ikke. Al god Praksis maa ogsaa hvile paa en god Teori, og det kan ikke nytte noget at lave det saadan om, at man siger, at naar en Ting bare er Teori, saa er det noget slet, noget man ikke skal gøre Forsøg paa at føre ud i Livet.

Dette har jeg villet sige til at begynde med, fordi jeg har lagt Mærke til, at det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen), den højtærede Minister og det ærede Medlem fra Svendborg (W. Neergaard) have stadig staaet og ført dette „Teori“ i Munden, og naar de have sagt „Teori“, saa have de nogenlunde sagt det værste, som de parlamentariske Forhold kunne tillade, at man siger her i Rigsdagen. Det er imidlertid ganske galt. Jeg tvivler ingenlunde om, at ingen af de Herre er paa det rene med den Teori, der bør ligge bagved et saadant Forslag som dette, men det er ikke tilstrækkelig Begrundelse til at fordømme alt, hvad Modstanderne sige.

Til det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) vil jeg gerne sige et Par Ord. Han sagde i Gaar, da han talte, at Indførelsen af en Grundværdistigningsskat i Virkeligheden stod for ham som eet med at afskaffe den private Ejendomsret til Jorden. Nu maa det ærede Medlem huske paa, at han selv har været med til

at stemme for en Ejendomsskyld. Det er ikke noget, han skal rose sig af; jeg roser mig ikke af, at jeg har været med til at stemme for den. Men denne Ejendoms-skyld gør det samme, for saa vidt som den ogsaa lægger Beslag paa en Del af Ejendomsretten til Jorden, den lader Samfundet tilegne sig en første Prioritet i denne Jord, og den gaar endogsaa videre, den tager ikke alene en Prioritet i det, der er Samfundets, men den tager ogsaa Prioritet i det, som den private har frembragt, idet den ogsaa tager Prioritet i Bygningerne. Det ærede Medlem fra Bræstrup maa have været ganske uvidende om, hvad han stemte for, da han stemte for Ejendoms-skylden, hvis han ikke har troet paa, at man ved denne Lejlighed har knæsat det Princip, at man har Ret til fra Samfundets Side at tage sin Del af Ejendomsretten til Jorden. Det vil man ogsaa gøre efter de Teorier, som det ærede Medlem talte om, som Henry George har knæsat, men i en bedre Forstand end den, hvorpaa vi have gjort det ved Ejendomsskyld-loven, som vi have vedtaget.

Og lad mig sige til det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen), at det er lidt vanskeligt for ham, naar han vil indtage det Standpunkt, han staar paa, og vente, at det er et Standpunkt, han kan holde fast paa, naar han i Gaar var inde paa at udtale følgende: „Men naar man saa gaar fra den teoretiske Betragtning og over til Spørgsmaalet om, hvordan Tanken praktisk kan udformes, er det, Vanskelighederne opstaa, og derfor tror jeg, man kan slaa fast, at Tanken om en Værdistigningsskat saavel som Tanken om en Grundværdiskat i det hele har haft adskillig mere Held med sig ude i Agitationen end i den Kreds af Mænd, der praktisk beskæftiger sig med Politik“. Det ærede Medlem vil dermed sige: Ude omkring i Befolkningen er man ved at komme ind paa denne Tanke, der synes man, den er rigtig nok; ude i Agitationen har man forstaaet at fremsætte den saadan, at Folk efterhaanden gaa ind paa den, men over for de Mænd, der beskæftiger sig med Politik — det skal vel være Rigsdagsmændene —, slaar denne Tanke ikke til. Det maa ligge i, at Rigsdagsmændene ikke ere modne nok. Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem fra Bræstrup ogsaa talte om, at vi ikke var modne her i Danmark til at tage mod saadanne Tanker. Efter det ærede Medlems egen Mening maa man ude i Landet, hvor Agitationen er dreven, efterhaanden være bleven moden, men Rigs-